

A tanulás és a felejtés könyve – bevezető

augusztus 23, 2013

Bevezető

Az a tény, hogy az erőlködés a tanulás hatástalan módja – sőt biztos út a felejtéshez – meglepetésként ér sok embert. Azt tanították nekik, hogy a tanulás megköveteli a kemény munkát, a komoly motivációt, és a fókuszált koncentrációt. Valószínűleg arra is megtanították őket, hogy ne várjanak maguktól túlzottan sok sikert, akármilyen keményen is próbálkoznak azt elérni.

Ebben a könyvben szembe fogom állítani a tanulás két vízióját: a „hivatalos” teóriát, amely azt mondja, hogy a tanulás munka, és a „klasszikus” teóriát, amely azt mondja, hogy életünk minden pillanatában megerőltetés nélkül tanulunk. Mi mindannyian birtokoljuk és tiszteljük a klasszikus nézetet, amely mélyen a tudatalattinkban van belénk foglalva, de csak ritkán vagyunk ennek tudatában. Részletesen és kimerítően be fogom mutatni ezt a gazdag, összetett, és hosszútávon megmaradó tanulást, amelynek segítségével születésünktől fogva elsajátítunk számtalan dolgot, és részletesen bemutatom az ellentétes elmélet keletkezését és történetét, és azt az utat, ahogy mindez dominálja a mai oktatási rendszert.

Ezen az úton meg fogom vizsgálni lelki életünk számos jellemzőjét – az utat, ahogy minden csecsemő és felnőtt értelmet ad a világnak, tanul, gondolkodik, megszerzi és artikulálja saját egyéniségét. Ugyancsak felsorolom azokat a károkat és igazságtalanságokat, amelyet az oktatási rendszer minden szintjén okoz, nem csak azt, amit a hivatalos teória állít, hogy a tanulás munka, hogy a tanulás hiánya a lustaságra vezethető vissza, hanem a beavatkozó és

szükségtelen külső ellenőrzést, ami ma a tanítást és a tanulást körülveszi, beleértve a tesztek, osztályzatokat, és a természetellenesen generált versengést.

A hivatalos elmélet széleskörű propagálása nem annyira egy összeesküvés, mint inkább egy tömeges megjelenése egy iskolán kívüli érdekcsoport önértékének. A hit, amelyet az akadémikus pszichológia erőltetett, és amelyet az oktatási rendszer kritika nélkül átvett, és amelyet erőszakosan támogattak olyan emberek, akik ellenőrizni szerették volna, hogy a tanulók és a tanárok mit csinálnak az iskolában, és akik gyakran ebből hasznot is akartak húzni.. Ez az elmélet jelen volt elég hosszú ideig ahhoz (kb. 100 év), hogy széles körben elfogadott legyen, öröknek és természetesnek tűnjön. Ez a hivatalos teória pedig rossz. Frustrációt eredményez, erőfeszítést pazarolt életünkből, hiábavalósághoz és diszkriminációhoz vezet az iskolában. Holott ez megnyomorít minket, és előhívja a legrosszabb társadalmi attitűdöket, amelyek megfertőzik társadalmunkat.

A könyvet azzal kezdem, hogy bemutatom, hogy hogyan tanulunk folyamatosan mindenféle erőfeszítés nélkül. Ez az emberi agy erejének érdeme – még akkor is, ha olyan dolgokat is tanulunk, amik nem állnak legjobb érdekünkben. Annak történetét, ahogy a hivatalos teória kifejlődött és uralomra került a könyv második részére hagyom, mert az egy szomorú téma.

Végezetül elmondom, hogy hogyan védhetjük meg magunkat és gyerekeinket a hivatalos teória legdestruktívabb hatásaitól, és hogy hogyan verhetjük a teória egy évszázados hatalma után ki azt, megszüntetve ennek személyes és társadalmi rombolását.

Mint tudás pszichológus, 25 évig tanulmányoztam és kutattam az emberi agyat, elsősorban a nyelv, a tanulás, és a megértés vonatkozásában. Ez alatt az idő alatt abban a megtiszteltetésben volt részem, hogy együtt dolgozhattam iskolák százaival az egész világon, tanárok és tanulók ezreivel. Ez a könyv összefoglalja, amit találtam.

Ezek az eredmények választási lehetőséget kínálnak mindenkinek, aki fontosnak tartja az oktatást (beleértve önmaga oktatását is). Az egyik lehetőség folytatni a hivatalos tanulás elméletnek való alávetésünket, annak jólismert hatástalanságával, a felejtéssel, a frusztrációval, a tanárok és a gyerekek áldozattá tételével. A másik lehetőség elismerni és használni az agy természetes erejét.

A természetes erővel való munka használatát a legjobb most elkezdni. Kérem ne úgy olvassa a könyvet, hogy igyekszik minden lényegesre emlékezni belőle. Ha megpróbálja, akkor valószínűleg nagyon hamar el fogja felejteni a dolgokat, valószínűleg még azelőtt, hogy befejezné azt. Ezen kívül nehezebbnek is fogja találni a könyv megértését.

De ha elengedi magát, és csak olvassa a könyvet, ha az érdekli, akkor jobban is fogja élvezni, többet is fog belőle tanulni, mint amit magától elvár, és ezek a dolgok egyben az ön számára a legfontosabb dolgok lesznek.

fordította: Fóti Péter

A könyv további fejezetei a tartalomjegyzékből elérhetők.